

Az ecsedi udvar vizsgálata azért egyedülálló vállalkozás, mert XVI. századi végi, protestáns, felső-magyarországi érdekeltségű főúri udvarként teljesen unikális eleme a magyar historiográfiának. Az ecsedi Báthory István (1555–1605) mellett szolgáló szervitorok hivatásának, kapcsolatrendszerének és karrierlehetőségeinek feltárása egy olyan problémakör, melyen keresztül megközelíthető számos udvar-, műveltség-, társadalom- és igazgatástörténeti kérdés is. Mindezekig a rendelkezésre álló források közül elsősorban Báthory István rendkívül adatgazdag végrendelete jelentette a támpontot az országbíró földesúri familiájának rekonstruálásához. A Zichy család levéltárában feltárt, ecsedi Báthory István egyik legmeghatározóbb emberéhez, kiskereki Kereky Jánoshoz kötődő mintegy félezer levél azonban lehetővé teszi, hogy az országbíró szervitorának kapcsolati hálóját és tevékenységi körét vizsgálva közelebb kerüljünk az egyik legjelentősebb felső-magyarországi birtokközpont személyi állományának felvázolásához is. Azon túl, hogy a kiskereki Kereky család helyzetének, politikai pályájának elemzése izgalmas prizmán át engedi láttatni a dominuszi-szervitori kapcsolatot a korszakban, nagy segítséget nyújt ecsedi Báthory István valódi jelentőségének és helyének meghatározásában is.